

OVERDENKING

“Voor het afdwalen ga je ook naar de kerk”

Het gebeurde tijdens één van de wijkcontactavonden. We hadden een gesprek over de kerkdienst, en wat we daarvan verwachtten. Opeens bracht één van de aanwezigen het naar voren. “Voor het afdwalen ga je ook naar de kerk.”

Als dominee schrik je in eerste instantie natuurlijk, als iemand zoiets zegt. ‘Doe ik de hele week m’n stinkende best om een boeiende, pakkende en aansprekende preek te schrijven, zegt hier zomaar even iemand dat die ook naar de kerk gaat om z’n gedachten in die kerk naar hele andere dingen uit te laten gaan. Als iedereen zo naar de kerk gaat, ben ik als dominee met al m’n goede bedoelingen bij voorbaat kansloos natuurlijk...’

En toch zit er ook wat in. En daarom wil ik u via het kerkblad deze gedachte doorgeven. Op een bepaalde manier kun je inderdaad ook voor het afdwalen naar de kerk gaan.

Veel mensen zijn vandaag de dag druk. Wanneer kom je er nog aan toe, om even rustig na te denken over wie je bent en wat je wilt? Wanneer kom je er nog aan toe, om even rustig te reflecteren op het leven zoals je dat op dat moment leidt? Ergens geldt: het lukt bijna niet meer. We moeten altijd maar weer door. Er is nauwelijks nog tijd voor rust en bezinning.

En dan is daar de kerkdienst. Mag die kerkdienst dan ook niet iets hebben van een vlucht, uit de drukte van het bestaan? Even afstand nemen, van waar je verder altijd en overal zo vol van bent? Is de zondag als rustdag daar niet juist ook voor bedoeld? De tekst die op de muur van ons kerkgebouw staat, in de vertaling die we op dit moment gebruiken: “Laat mij altijd wonen in uw tent,” Psalm 61 vers 5a. Wat staat daar in de bijbel direct achteraan? “Veilig verscholen onder uw vleugels,” Psalm 61 vers 5b. Juist in de beschermde omgeving van de kerk kun je veilig je gedachten over van alles en nog wat laten gaan - en zo tot dieper inzicht komen, van jezelf, en van het leven dat je leidt.

En het mooiste, wat mij betreft: als in de veilige omgeving van de kerk je gedachten dan eens afdwalen, gebeurt dat onder het toezien van de Here God. Ja natuurlijk, dat geldt ergens altijd en overal. Heel ons leven speelt zich af onder het toezien van onze God. Maar in de kerk geldt dat extra. In de ruimte van de kerk, op het moment van de dienst, is God op bijzondere wijze aanwezig. Daarom: juist in de kerk kunnen onze dwalende gedachten bewust of onbewust opklimmen naar boven. Juist in de kerk kunnen jouw dwalende gedachten en de aanwezigheid van God bij elkaar komen. En als je dan tot dieper inzicht komt, van jezelf en van je leven - dan zou dat wel eens een inzicht kunnen zijn dat je leven werkelijk verrijkt.

“Voor het afdwalen ga je ook naar de kerk.”

Ergens zeg ik: nee. Ik hoop dat u naar de kerk gaat met het verlangen om iets van God te horen. En als het heel concreet gaat over de preek: ik hoop dat u naar de kerk gaat met het voornemen om geconcentreerd te luisteren wat in die preek Gods boodschap zou kunnen zijn voor uw leven. Daar draait het allemaal om!

Tegelijk: maar als je in die kerk afdwaalt, is dat geen ramp. Sterker nog: het kan wel eens goed zijn. Nodig. Om juist in de rust van de kerk, voor het aangezicht van God, eens op gedachten te komen waar je anders niet aan toe komt. Misschien wel: om juist in de rust van de kerk, voor het aangezicht van God, eens tot jezelf te komen. Jezelf - zoals God je ziet.

Ik hoop dat u zich in de kerk vanuit de woorden van de bijbel die tijdens de dienst centraal staan, geregeld rijk gezegend mag weten.

Maar als u toch eens afdwaalt, hoop ik dat dat dan ook op wonderlijke wijze tot zegen mag zijn. Want inderdaad: dat kan ook!

Ds. K.A. Hazeleger